

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobce: **L. H.**, narozený dne „X“
bytem „X“
zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
zastoupeného Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem
sídlem Řetězová 4, 405 01 Děčín

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2016, č. j. 2193/DS/2016, JID: 805502/2016/KUUK/Píš

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 30. 5. 2016, č. j. 2193/DS/2016, JID: 805502/2016/KUUK/Píš, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Teplice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 28. 1. 2016, č. j. MgMT-SČ 102237/PŘ/3273/2015/Lo, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu se měl dopustit

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

tím, že dne 27. 8. 2015 v 8:45 hodin v Teplicích, v ulici Seifertova, řídil osobní vozidlo tov. zn. VW Touran, VIN: „X“, které nesplňovalo technické podmínky. Konkrétně nebylo označeno tabulkou registrační značky, a to ani vpředu, ani vzadu.

2. V žalobě žalobce namítal, že oprávněná úřední osoba porušila povinnosti vyplývající z ust. § 7 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), ust. § 2 odst. 1 správního řádu, čl. 96 odst. 1 Ústavy a čl. 1 Listiny základních práv a svobod, neboť jeho odvolání zamítla nepřiměřeně rychle v porovnání s běžnou praxí odvolacího správního orgánu.
3. Žalobce dále konstatoval, že si nepřipouští jakoukoliv vinu, neboť osobní vozidlo, které řídil, bylo označeno převozní registrační značkou. K tomu žalobce doplnil, že hodlal s vozidlem dojet na evidenční kontrolu, aby mohl vozidlo přihlásit na svou osobu a získat řádné registrační značky. Žalobce poukázal na skutečnost, že od prodávajícího byl obeznámen s tím, že s technickým průkazem, kupní smlouvou a převozní značkou může jezdit po pozemních komunikacích. Z uvedených důvodů se žalobce domnívá, že jeho zavinění je žádné nebo minimální. Žalobce připomněl, že není běžné při koupi vozu vozidlo převést pomocí přívěsného zařízení, přičemž během jízdy s osobním vozidlem nezpůsobil žádnou nehodu či jiné protiprávní jednání. Předmětný skutek považuje za nedopatření, které by ho v případě vyslovení viny přivedlo k existenčním problémům.
4. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Popsal průběh správního řízení a k věci uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vyhotoveno dne 30. 5. 2016, tedy více jak 60 dnů po doručení spisu žalovanému. Věc byla důkladně posouzena, odvolání byla věnována náležitá pozornost, aby mohlo být o odvolání řádně rozhodnuto. Žalovaný poukázal na skutečnost, že v průběhu odvolacího řízení dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s právními předpisy, nashromáždil a posoudil všechny potřebné podklady pro rozhodnutí a zjistil všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch žalobce. Žalovaný dále uvedl, že při rozhodování o odvolání žalobce vycházel ze zásady volného hodnocení důkazů ve smyslu ust. § 50 odst. 4 správního řádu. K tomu žalovaný doplnil, že v předmětném odvolacím řízení byl zjištěn takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, čímž došlo k naplnění zásady materiální pravdy.
5. K druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že po posouzení doloženého spisového materiálu správním orgánem I. stupně nemá pochybnosti o spáchání předmětného přestupku. K tomu žalovaný dále doplnil, že námítky uváděné v žalobě žalobce během správního řízení neuplatnil. Při konaném ústním řízení pouze žalobce sdělil, že vozidlo má německy technický průkaz, a při koupi mu bylo sděleno, že nepotřebuje převozní registrační značky. V podáních doručovaných správnímu orgánu žalobce podle žalovaného nijak nerozporuje, že jel bez registračních značek.
6. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
7. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s.ř.s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 větě první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu ust. § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

8. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Dne 27. 8. 2015 bylo hlídkou Policie České republiky (dále jen „PČR“) sepsáno oznámení o přestupku, jehož se měl žalobce dne 27. 8. 2015 v 8:45 hodin dopustit tím, že řídil motorové vozidlo VW Touran, barvy modré metalízy, VIN: „X“, na kterém nebyly zepředu ani zezadu umístěny registrační značky. Žalobce hlídce PČR nepředložil ani potřebné doklady pro řízení motorového vozidla, a to zelenou kartu, avšak předložil kupní smlouvu. Bloková pokuta nebyla žalobci na místě uložena a další jízda s vozidlem byla žalobci zakázána. Žalobce k vysvětlení z podezření ze spáchání přestupku uvedl, že všechny doklady kromě osvědčení o registraci vozidla předložil, neboť disponuje zelenou kartou č. „X“. Žalobce dále doplnil, že byl zastaven cestou na evidenční kontrolu.
9. Z úředního záznamu sepsaného hlídkou PČR dne 27. 8. 2015 bylo dále zjištěno, že žalobce na výzvu PČR předložil občanský průkaz, řidičský průkaz a kupní smlouvu k vozidlu VW Touran, VIN: „X“. Žalobce nepředložil osvědčení o registraci vozidla a zelenou kartu. Žalobce byl PČR poučen, že řízením vozidla bez registračních značek se dopustil přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu a zároveň nepředložením zelené karty vzniklo podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 16 odst. 1 písm. a), b) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla“).
10. Z protokolu o ústním jednání ze dne 11. 1. 2016 soud zjistil, že žalobci bylo zopakováno obvinění ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu, a byl poučen dle ust. § 73 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 19. 2. 2016 (dále jen „zákon o přestupcích“). Žalobce svého práva nahlédnutí do spisu nevyužil a zástupce si nezvolil. K věci žalobce uvedl, že zakoupil předmětné vozidlo a potřeboval si zajet na evidenční kontrolu. Při koupi vozidla mu bylo sděleno, že vozidlo má německý technický průkaz, technickou kontrolu, je schopno provozu na pozemní komunikaci a nepotřebuje převozní registrační značku. Dne 27. 8. 2015 proto jel s vozidlem na evidenční kontrolu, neboť chtěl vozidlo přihlásit. V té době měl již uzavřené zákonné pojištění. PČR jej zastavila a sdělila mu, že bez registračních značek nesmí vozidlo na pozemní komunikaci, což nevěděl, jinak by s vozidlem nejel. Po tomto sdělení hlídkou PČR nechal vozidlo převést na evidenční kontrolu a druhý den vozidlo přihlásil. Žalobce svá tvrzení doložil kopií zelené karty a kopií velkého technického průkazu. Dále uvedl, že je řidič z povolání a řidičský průkaz potřebuje pro výkon svého zaměstnání. Bez registračních značek nejel úmyslně. Domníval se, že když vozidlo kupuje v bazaru, může s ním na pozemní komunikaci. Při ústním jednání bylo provedeno dokazování výpisem evidenční karty řidiče ze dne 11. 1. 2015, oznámením o přestupku z místa spáchání a úředním záznamem.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

11. Jak soud zjistil z obsahu správního spisu, proti prvoinstančnímu rozhodnutí podal žalobcem zvolený zástupce dne 19. 2. 2016 blanketní odvolání, které na výzvu správního orgánu I. stupně ze dne 22. 2. 2016 zástupce žalobce podáním ze dne 8. 3. 2016 doplnil. Správní orgán I. stupně následně odvolání žalobce postoupil dne 9. 3. 2016 žalovanému. Z příložené doručky je zřejmé, že žalovanému byl správní spis č. j. MgMT-SČ 102237/PŘ/3273/2015/Lo doručen dne 11. 3. 2016. Žalovaný dne 30. 5. 2016 vydal žalobou napadené rozhodnutí.
12. Podle ust. § 125 c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, na němž v rozporu s jiným právním předpisem není umístěna tabulka státní poznávací značky (dále jen „registrační značka“) nebo je umístěna tabulka registrační značky, která nebyla vozidlu přidělena.
13. Podle ust. § 38 odst. 1 písm. c) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel“) provozovatel silničního vozidla nesmí provozovat na pozemních komunikacích vozidlo, na němž není umístěna tabulka s registrační značkou, přidělenou k tomuto vozidlu obecním úřadem obce s rozšířenou působností nebo příslušným orgánem jiného státu, způsobem umožňujícím identifikaci vozidla.
14. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Nejprve se soud zaměřil na námitku, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný porušil své povinnosti stanovené správním řádem a dalšími právními předpisy tím, že jeho odvolání zamítl nepřiměřeně rychle v porovnání s běžnou praxí odvolacího správního orgánu.
16. K této námitce žalobce soud uvádí, že vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně neshledal důvody pro postup dle ust. § 87 správního řádu, postoupil správní spis žalovanému. Podání správního orgánu I. stupně ze dne 9. 3. 2016 o postoupení odvolání žalobce bylo dle příložené doručky odvolacímu orgánu, tedy žalovanému, doručeno dne 11. 3. 2016, přičemž žalobou napadené rozhodnutí odvolací orgán vydal dne 30. 5. 2016, tj. 80-tý den po obdržení správního spisu.
17. Soud je toho názoru, že vydání rozhodnutí v odvolacím řízení v této lhůtě, je dobou, ve které se lze věnovat každému odvolání s náležitou pozorností, tedy v této době lze řádně posoudit, zda postup správního orgánu I. stupně byl v souladu s právními předpisy. Soud neshledal porušení ust. § 2 či ust. § 7 správního řádu, jak namítal žalobce, neboť žalovaný postupoval zcela v souladu s právními předpisy České republiky i mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázaná, neporušil právo žalobce na rovné postavení ve správním řízení, při každém kroku poskytl žalobci řádné poučení, a vycházel ze zásady volného hodnocení důkazů. Uvedená žalobní námitka tedy není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

18. K námitce žalobce, že předmětné osobní motorové vozidlo bylo označeno převozní registrační značkou, soud uvádí, že toto tvrzení se nezakládá na pravdě. Žalobce sám při výslechu konaném dne 11. 1. 2016, uvedl, že při koupi vozidla mu bylo sděleno, že vozidlo má německý technický průkaz, technickou kontrolu, je schopno provozu na pozemní komunikaci a nepotřebuje převozní registrační značku. K tomuto tvrzení dále doplnil, že bez registračních značek nejel úmyslně, neboť se domníval, že když vozidlo kupuje v bazaru, může s ním na pozemní komunikaci. Námitka žalobce je tak v přímém rozporu s jeho vlastní výpovědí před správním orgánem I. stupně. Soudu proto nezbylo než vyhodnotit námitku žalobce jako nedůvodnou.
19. S ohledem na shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
20. Současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem dne 13. června 2018

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)